

הצפרדע המזרה

א. וסיליבסקייה
ציורים ט. איגנטיבה

ולמטה, בדשא, ישבה צפרדע
ירוקה.

הצבעים צבעו פעם גג של בית.
צבעו, צבעו ובמקרה צבעי אחד
הפך פחית עם צבע. הצבע נשפך
למטה.

המראה החדש הפתיע את
הצפרדע! צפרדע אדומה! היא
התחילה לרוץ.

והיא תוך רגע אחד נעשתה
אדומה! כולה לגמרי אדומה,
מהראש עד הקצוות של כפות
רגליה!

דלגה מעל ערוגת הגזר.

קפצה מעל הדלעת הגדולה.

ראתה אותה התרנגולת.
"קו-קקוק!" היא קרקרה. "מי זה?"
"איפה? איפה?" שאלו האפרוחים
שישבו בסבך ולא יכלו לראות.

הסתתרה אחרי חבית של מים.

אחרי התרנגול ירדה החסידה
מהקן שבגג.

התרנגול שמע קירקורים ורץ לשם
מיד.

אפילו שלשול הוציא את ראשו
מהאדמה.

אחרי החסידה באה פרט משה
רבנו האדומה, בעלת נקודות
שחורות.

השלשול לא אמר דבר ורק הוציא
את גופו מהאדמה. צפרדע אדומה!
לא כל יום רואים דבר כזה!

"בלתי רגילה!" קראה התרנגולת.
"מוזרה ביותר!" הסכים התרנגול.
"מעולם לא ראיתי כזו" הודיעה
החסידה והוסיפה "ואני מכירה כל
סוגי צפרדעים."

"אני! אני!" קרקרה התרנגולת.
"קווק!" ביהירות קרקרה הצפרדע
"את? האם אתידד עם תרנגולת
פשוטה?"

הצפרדע מיד הבינה את מעמדה.
היא הבליטה את עיניה, נשבה
הרבה אוויר לבטנה, התנפחה
וקרקרה "קווק! אני בלתי רגילה!
אני מיוחדת! אני צפרדע אדומה!
ומי שיהיה לי לידיד יזכה לכבוד
גדול."

ואז יצא התרנגול. הוא ניפח את
חזהו, פתח זנב צבעוני, שקשק
בדורבנות. "קווק!" שוב אמרה
הצפרדע "גם אתה אינך זוג
בשבילי. אני כולה אדומה, מראש
עד קצוות הכפות, ולך רק כרבולת
אדומה."

התרנגולת הסתובבה, הלכה
הצדה, ולקחה איתה את כל
האפרוחים.

"גם את לא זוג בשבילי" אמרה
הצפרדע לחסידה "אצלך רק
המקור אדום!" והצפרדע התנפחה
עוד יותר. עוד מעט ותתפוצץ.

התרנגול הוריד את ראשו, כאילו
מצא גרגיר על הארץ, והכרבולץ
שלו האדימה עוד יותר מרוב
העלבון.

פרת משה רבנו אזרה אומץ.
"ואני?" שאלה "הביטי!" והיא
פרשה רחב את כנפיה האדומות
עם הנקודות השחורות.
"קווק" קרקרה הצפרדע "הנקודות
השחורות שלך מכעיבות בעיניים."

השלשול נבהל. שום דבר טוב לא
ישיג אצל הצפרדע. והוא הסתתר
מהר באדמה.

שחיתה במים, שחיתה, ובסוף יצאה
והתיישבה על דופן החבית.

"וחוץ מזה נעשה לי כאן חם מדי.
אולי אתרחץ." והיא קפצה לתוך
חבית המים.

הצפרדע הסתכלה על הבבואה
שלה במים וכמעט התעלפה.

"הביטו עליה!" קראו האפרוחים
"הביטו!"

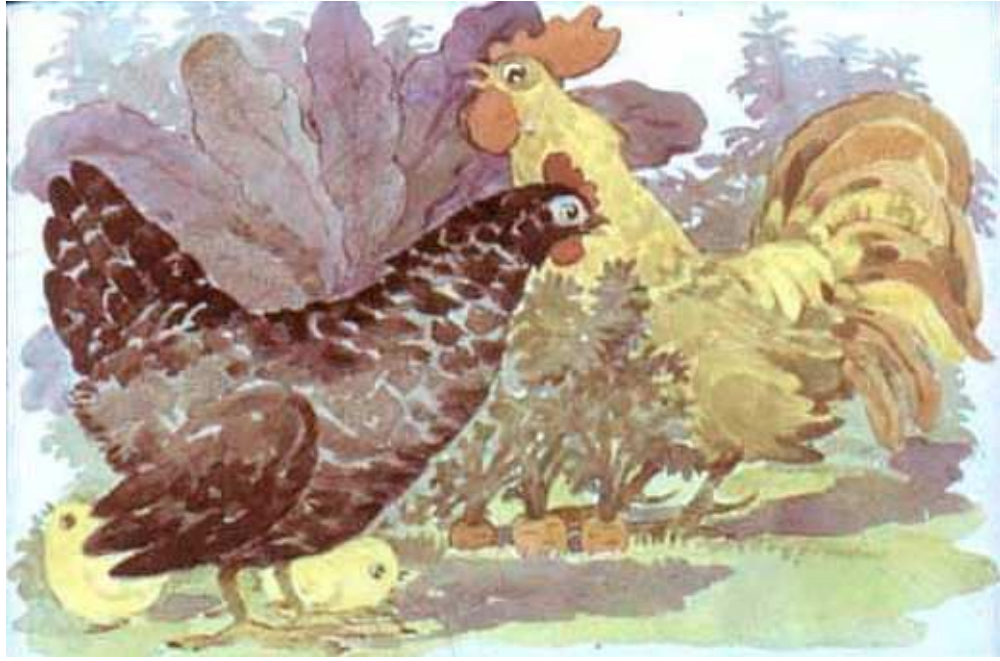

השלשול יצא שוב מהאדמה. הוא רצה לראות עוד פעם את הצפרדע המיוחדת. "איפה הצפרדע האדומה?" שאל את פרת משה רבנו שישבה על עלה הסלק, קרוב יותר מהאחרים.

קפצה מדופן החבית, דלגה מעל ערוגת הגזר, מעל הדלעת הגדולה, דרך סדק בגדר וברחה!

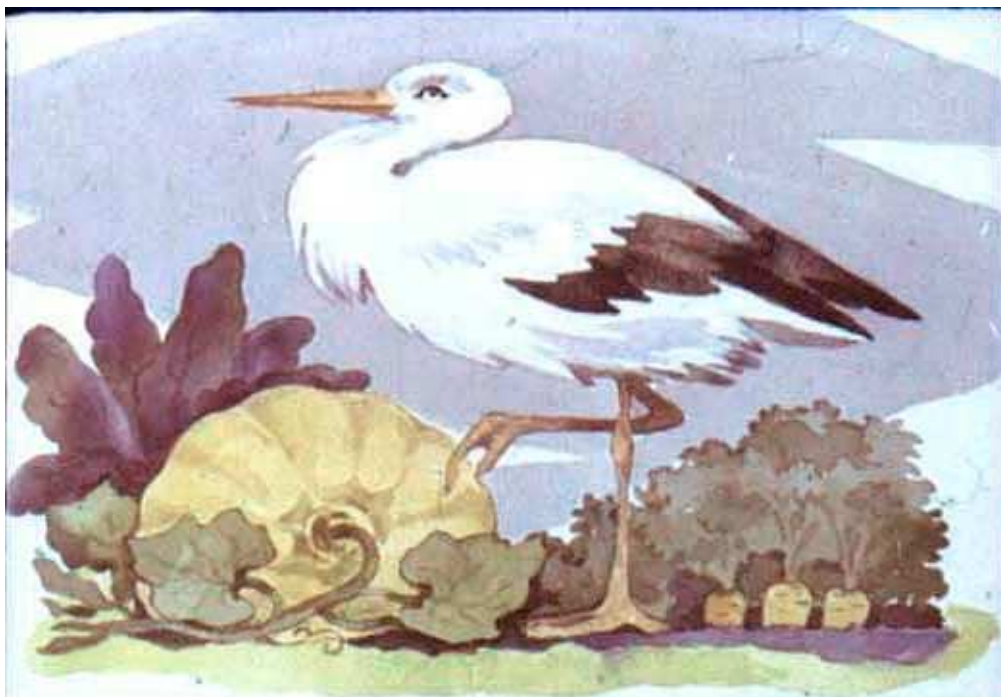

התרנגולת קרקרה דבר מה לא
מובן והביטה על התרנגול.

פרת משה רבנו פרשה את כנפיה
האדומות עם הנקודות השחורות,
והסתכלה על התרנגולת.

החסידה עברה מרגל על רגל וגם
היא לא אמרה דבר.

התרנגול הרים גבוה את הכרבולת
שלו והציץ על החסידה.

אבל אתם בוודאי הבנתם.
נכון?

ואז הבין השלשול שהם כולם
מתביישים. רק לא יכול היה להבין
מדוע.